

3 - Drepturile mele după proces

A. Am dreptul de a introduce o cale de atac împotriva hotărârii?

Da, în general, sub rezerva excepțiilor prevăzute de lege (a se vedea articolul 593 din Codul de procedură penală), hotărârile de condamnare pot fi atacate prin introducerea unui apel; ca alternativă, se poate introduce direct un recurs la Curtea de Casație împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță care pot face obiectul unui apel.

B. Ce alte căi de atac am la dispoziție?

Un recurs pentru motivele prevăzute de lege (a se vedea articolul 606 din Codul de procedură penală) – pe lângă cazurile prevăzute de dispoziții speciale – poate fi formulat la Curtea de Casație împotriva hotărârilor pronunțate în apel sau a hotărârilor care nu pot fi atacate cu apel.

C. Care sunt consecințele unei condamnări?

i. Cazierul judiciar

În general, condamnările penale definitive sunt consemnate, printre altele, în extrasul din cazierul judiciar al persoanei în cauză.

v. Executarea hotărârii judecătorești, transferul persoanelor aflate în detenție, pedepse cu suspendare și sancțiuni alternative

Suspendarea condiționată a executării pedepsei: ca regulă generală, atunci când se pronunță o pedeapsă cu închisoarea sau o pedeapsă privativă de libertate pentru o perioadă mai mică sau egală cu doi ani sau o pedeapsă pecuniară care, singură sau împreună cu pedeapsa privativă de libertate corespunzătoare prevăzută de lege, este echivalentă cu o pedeapsă privativă de libertate cu o durată totală de doi ani sau mai puțin, instanța poate dispune suspendarea executării pedepsei pentru o perioadă de cinci ani în cazul în care condamnarea vizează o infracțiune gravă și pentru o perioadă de doi ani în cazul în care condamnarea vizează o infracțiune mai puțin gravă; se prevăd limite de pedeapsă mai ridicate pentru minori și pentru adulții cu vârsta sub 21 ani (trei ani și, respectiv, doi ani și jumătate).

Sanțiuni alternative: în temeiul articolului 53 din Legea nr. 689 din 24 noiembrie 1981, atunci când pronunță o hotărâre de condamnare, în cazul în care consideră că durata detenției nu trebuie să depășească doi ani, instanța poate să înlocuiască această pedeapsă cu o pedeapsă de semilibertate; în cazul în care consideră că durata detenției nu trebuie să depășească un an, instanța poate înlocui pedeapsa respectivă cu un regim de probațiune („*libertà controllata*”); în cazul în care consideră că durata detenției nu trebuie să depășească un an, instanța poate înlocui pedeapsa respectivă cu o sancțiune financiară proporțională.

Executarea pedepsei: în general parchetul suspendă executarea pedepselor mai mici de patru ani – chiar și a unui rest dintr-o pedeapsă mai lungă – cu condiția ca pedepsele respective să nu fi fost pronunțate pentru anumite infracțiuni grave [prevăzute la articolul 656 alineatul (9) litera (a) din Codul de procedură penală și la articolul 4 bis din Legea nr. 354/1975]. Nu pot beneficia de această prevedere persoanele care, având în vedere tipul de infracțiune pentru care au fost condamnate, sunt deja arestate preventiv la momentul pronunțării hotărârii definitive. Suspendarea se decide printr-un decret care se transmite persoanei condamnate și avocatului acesteia, și în care se precizează, printre altele, că, în condițiile prevăzute de lege, se poate introduce o cerere de înlocuire a detenției ordinare cu o măsură alternativă; judecătorii care supraveghează executarea pedepselor (*Magistratura di*

Sorveglianza) sunt responsabili de soluționarea acestor cereri.

Transferul persoanelor aflate în detenție: se aplică dispozițiile Decretului-lege nr. 16 din 7 septembrie 2010, adoptat în conformitate cu Legea delegată nr. 88 din 7 iulie 2009 (Legea comunitară nr. 2008) pentru a alinia legislația națională italiană la Decizia-cadru 2008/909/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 (privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană) sau la dispozițiile tratatelor internaționale bilaterale încheiate de Italia *în acest domeniu*.

■ Ultima actualizare: 13/01/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.